

Index.

ius voc. vi. exi. d. que arguta, faciliq; e enarratione, qua quidem Accursiani e- flus deteguntur cap. 47. fo. 668

Ratio edicti, ne quis eum qui in ius voc. vi. exim. illiū (que enarratio fami- liaris & diligens, Et quare calumniator ex edicto agens, penam consequatur. Locus pñcis inuius, calumniator quis Et an pna, quam is persequitur, iura- mento eius in litem, an officio iudicis æstimetur. Intellectus l. pe. §. j. eo. Pna mera, pna mixta cap. 48. fo. eo.

Ratio edicti, ne quis eum, & c. cessare in eo, si ad pedaneū iudicē vocatus est; & qu. Vtq; differat tñ. de eo p que fac. ab eo, ne quis eum, obiter declara- tum cap. 49. fo. eod.

Cur longi temporis præscriptio, so- latio citatio interruptum par: vsu capio triennij, non itē. Explanata. l. 2. §. i. pro emp. Bartoli diuisione, qua præscriptio num alias fauorabiles, alias odiosas tradi- dit, reiecta. Possessio rerū mobilium vt plurimum naturalis. Litis contestatio, interruptio ciuiliis. Explicata l. si. de eo per quem, & cap. 50. fo. 669

Libri tertij capita.

Explicatio salebrosissimi §. præterea, in l. it. de ac. Quæ sint actiones arbi- trariæ. Declaratē le. arbitrio, de do. l. si cum exc. de eo quod me. cau. an redhi- toria, & que in publicanū datur, actio- nes sint arbitrariæ, & an actiones arbi- trariæ sint bonæ fidei, an stricti iuris, cap. 1. fo. 669

Iuramentū in lre quid sit, & in qui- bus causis actionibusque locū habeat: improbata Bar. diuisio, que iuramentū se- cecit, in illud quod veritas & quod af- fectionis appellat. Explicata l. 2. C. de in lit. iu. cap. 2. fo. 671

Quando super vera estimatione rei iurandum sit, & quando supra verā est- imationē declarata l. de periurio, de in litem iur. cap. 3. fo. 672

Eius quod interest significatio mul- tiplex. Quid sit interesse. Eius definitio communis, emendata. Quid dampnum, quid lues. Epitome, & velut paraphra- sis, difficillimę constitutionis. l. vi. Co. de sentent. que pro eo quod interest prof. cap. 4. fo. eod.

Improprietas eius quod interest, diuisi- ones, à doctoribus confectę: alia à no- bis tradita, secundum illius qualitates. Interesse vnum, & estimatio tamen eius multiplex. An pna interesse nomine comprehendatur. Declaratē l. cum ser- uis, manda. l. vni. C. si seruus extero. cap. 5. fo. eod.

Accessionum diuisio. Alciati distinc- tio circa estimationem eius quod in- terest, reuocata: nostra addita, qua diffi- cillimā leges, in hac de tritica, & l. si. l. hominem, manda. l. 3. §. in hac como. l. vini, si ceruū petatur, paucis verbis eu- cidantur, & interim à quibuslibet con- trariis vindicantur cap. 6. fo. 673

An fructus in persoali actione ven- niant, & à quo tēpore petantur. In hac questione reiecta aque impugната Al- ciati distinctio, addita nostra. Declara- ta l. si fundum, de verb. obl. & concilia- ta cū l. si stipulatus, de vsu, quam etiam feliciter interpretatione donauimus, cap. 7. fo. eo.

Quādo in contractibus inearat ratio eius quod interest supra veram rei est- imationem, & quare. Quid sit vsura cen- tesima: Noua ratione explicata l. num- mis, de in lit. iur. & conciliata cum l. si sterilis, §. cum per venditorem, de acq.

emp. explosis Bart. & Alciati distinctio- nibus. Obiter etiam elucidata, l. eos §. ceteros, de vsu, & l. non vtique, de eo quod certo lo. cap. 8. fo. 674

In quibus contractibus, propter do- lum, extrinsecum interesse æstimetur. Declarata l. tenetur, §. sed si vas, de ac- tio. emp. & cum suis contrariis concilia- ta, præter Ale. Molinaz; rationes, ac nouis rationib; defensus Bar. c. 9. f. eo.

Donator, de dolo tenetur donatario Declarata l. inter causas §. sed cum ser- uis mand. cap. 10. fo. 675 Vno verbo enucleata l. si in l. §. si co. lo. cap. 11. fo. eo.

Pena conuentas excedere duplum fortis posse, aduersus cōmunem, vsuras non item: ratio diuersitatis, nouē intel- lectus versiculosus, cum scimus. in l. 1. C. de sententiis que pro eo quod int. prof. Conciliata l. si dictum de euctio. cum l. si non fortem §. si dupla, de cond. ind. Arestum curia cap. 12. fo. eo.

Quid mora, & quando fieri censetur cap. 13 fo. 676

Mora duplex, quibus casibus reipia fieri dicatur. Curia placitū. Declarata, & noua ratio ne illustrata l. Euctio, de vsu. Mora improba, cunctatoria c. 14. fo. eodem.

Interpellatio quid, & quotuplex, qui- bus, & à quibus personis facta valeat: quo pacto intelligatur, diem interpel- lare pro homine. Noua ratione expli- cata l. magnam, C. de cōtrah. & cōmi- ssiu. Et an gestor negotiorū, possit in mora constituere: Et an creditor adire debeat debitoris domum, an ē contra, Bar. distinctio tenetur, cap. 15. fo. eo.

Mora tā debitoris, quā creditoris ef- fectus. Elucidata l. mora, de beneficiis dei, de vsu. Et an fideiussor, de vsu, deq; interitu rei, propter iniquitatem, tenetur. cap. 16. fo. eo.

Moram nō semper purgari. Quatenus, & quando purgetur. Purgari posse etiam post litem contestationē, Bart. licet reclamante. Et quid, si mora purgari de beneficio renūciatum fuerit: Quid sit rem integrā esse, quoad morā. Quod, & quat. id, quod interest, facti obligati- ones succedat. Declarata l. fideiussor, de do. excep. & l. §. iudica, sol. cum plu- ribus aliis cap. 17. fo. 677

Quibus aliis modis, q̄ qui supra scri- pti sunt, mora purgetur. Conciliatur l. Quociens de nouatio. cum l. si rem ali- quam, eo. tit. alia ratione, quam Barto. ceterique censuerint cap. 18. fo. eo.

Communia, de purganda atque non purganda mora. Harmonia locorū dif- fonantium cap. 19 fo. eo.

Libri quarti capita.

Libri quarti diuisio. cap. 1. f. 678 Plus petatur causa, tempore, re, atq; loco cap. 2. fo. eod.

In alternatione locorum, vel rerū & locorum, actor eligat locū petēdi, reus locū soluendi, si prius morā non fece- rint: in alternatione verō rei eligat reus quod soluat: diuersitatis ratio, & de mo- do super hac re sententiā latā exequē- di, & an qui certo loco se soluturū pro- misit, possit vbicūq; cōueniri c. 3. f. eo.

Quæ sit plus petentium pna, actio velut syllogismus. Et quot modis plus petens à pna excusetur c. 4. fo. 679

Si minus debito petatur, sciēter, vel ignorāter, emēdāri potest libellus, etiā post litem contestationē, expensis prius reclusis cap. 5. fo. eod.

Distinctio erroris, circa libelli que-

dationem, & de expēsarum refectione, Pna tripli, nouo iure antiquata c. 6. fo. eod.

Emendatio quid. Circa qua veretur. Quot continet, mutationis, & E- mēdationis discrimen. Et an fieri possint, lite contestata c. 7. fo. eo.

Quid sit cumulatio, Quibus casibus prohibeatur. Explosa, in hac re, com- munis sententia cap. 8. f. 680

Quando & quare maritus inquantū facere potest, teneatur: Et quid, si ex- traneus de dote agat: Et an hereditibus mariti, competat hæc exceptio. Con- ciliatur l. diuortio, de neg. gest. cum l. non tantum, de re iud. cap. 9. f. l. eod.

Maritū inquantū facere potest con- demnari, habita scilicet ratione ne e- geat, siue res dotalis extet, siue non, ad uerfus communē. Quod tamen nō est perpetuum. Conciliatur l. vxor, de do. in. vir & vxor. in bonafidei, de pecu- cum oppositis cap. 10. fo. eod.

Verba (quasi retentionem) in verbi- propter retentionem de actio. aliter in- telligenda, quam exponat Accursius. Impensarū que diuisio ab ipso Iure- con. breuiter repetita, & concil. l. 1. de impensis, cū l. veluti eo. tit. c. 11. f. 681

Quid sit dotē minui propter reten- tionem, & an impensæ necessaria cir- ca dotē factæ, ipsam minuant. Noua ra- tione cōcilata, quod dicitur de impē- sis, cū l. si is qui §. pen. de iud. An im- pensis à muliere rebus sit locus. Auth- sed iam necesse. C. de do. ante nup. Et an sit prius in dotali nomine per- tenentio erogatos, maritus ab vxore re- petere possit: Quæ ratio nimirum ele- gans, que nec rationibus quoque no- uis caret, veterum opinionones resellen- tibus cap. 12. fo. eod.

Quæ persona, inquantū facere pos- sunt, dāentur, & quare. Et an aliis quā qui ab ipsa lege exprimitur, huiusmo- di competat beneficium. Quoties duæ sunt concedendi priuilegij causæ, ces- sante vna, non esse priuilegij locum cap. 13. fo. eod.

An exceptio, vt quis in quantum fa- cere potest exigatur, competat fideiuf- soribus. Et an singularis fisci successor, priuilegio fisci gaudeat. Priuilegij ali- ud reale, aliud personale. Et quo pacto id definiatur. Quando fideiussori mino- ris subueniatur. Conciliata lex l. C. de fidei. mi. & l. minor, in prin. de mino- cū l. si. C. de fidei. mi. Nouæque ratio- ne explanata l. Marcellus, de verb. obli- cap. 14. fo. 682

An cōpetentia exceptio, sicuti om- nium quoque bonorum, ita & singula- ris rei cōpetat. Aliter atque à ca- teris declarata l. sunt qui de re iur. & cō- ciliata cū l. verum pro socio, c. 15. f. eo.

Qui bonis cessit, si quid modicū ac- stea acquisierit, inquantū facere possit, teneat. Et vnde modicū illud acq- s- ditū sit. Quæ sit ex mente Iurecō. ad- uersus cōmunem sententiā de cōtra. l. 1. qui bonis, de cess. bo. c. 16. f. 683

De cessione bonor. Cessio quid. Ce- dere bonis quibus liceat, & quibus de- cauis. Antiqua cessionis forma abro- gata. Cur qui cedunt bonis, zonā abili- ciant. Quando possint in cessio bonor, fieri soleat, & quibus in casib. nō habe- at locū. An cessionis beneficio renun- tiari possit cap. 17. fo. eod.

FINIS.

CONVENTIO
HABITABILITAS
MILITARIA

